

Zaaknummer
CBHO 2018/204

Datum uitspraak
18 april 2019

Uitspraak in de zaak tussen:

appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna ook: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 30 augustus 2018 heeft de directeur van de Rotterdam Business School van de Hogeschool Rotterdam (hierna: de directeur) namens het instellingsbestuur aan appellante een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de opleiding "Trade Management for Asia".

Bij beslissing van 31 oktober 2018 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 januari 2019, waar appellante bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.E. Valstar, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Namens de opleiding is drs. B.J. ter Horst, opleidingsmanager, verschenen. Het College heeft het onderzoek ter zitting geschorst om verweerder in staat te stellen nadere informatie te verstrekken.

Verweerder en appellante hebben nadere stukken ingediend.

Zij hebben toestemming verleend voor het achterwege laten van een nadere zitting.

Vervolgens heeft het College het onderzoek gesloten. .

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt als volgt:

"1. Het instellingsbestuur van een [...] hogeschool [...] brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale associate degree-opleiding of bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de associate degree-opleiding of de bacheloropleiding. [...].

2. Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

3. Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. [...]"

In artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 staat het volgende vermeld:

"1. De persoonlijke omstandigheden bedoeld in [...] artikel 7.8b, derde lid, [...] van de wet, zijn:

a. ziekte van betrokkene, [...].

Het Reglement studieadvies en afwijzing bepaalt dat aan het studieadvies een afwijzing wordt verbonden indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving van de propedeutische fase niet aan de studievoortgangsnorm voldoet. Een afwijzing blijft achterwege indien persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW aan het halen van de studievoortgangsnorm in de weg hebben gestaan.

2.2. Appellante volgt de opleiding "Trade Management for Asia" aan de Hogeschool Rotterdam. In haar eerste studiejaar - 2016/2017 - heeft appellante 44 studiepunten gehaald. Hiermee voldeed zij niet aan de studievoortgangsnorm van 48 studiepunten. Appellante heeft in dat jaar mantelzorg aan haar moeder verleend, die vanwege medische omstandigheden niet voor zichzelf kon zorgen. Appellante stelt dat zij in die periode last heeft gehad van extreme vermoeidheid en hoofdpijn. Gelet op deze persoonlijke omstandigheden heeft de directeur aan het einde van het eerste studiejaar het geven van een studieadvies aan appellante uitgesteld. In het tweede studiejaar gold voor appellante als studievoortgangsnorm dat zij alle studiepunten - in totaal 60 - van de propedeuse moest halen, dan wel dat zij opnieuw in het studiejaar 48 punten moest halen. Zij heeft in het tweede studiejaar 6 studiepunten van de propedeuse gehaald en 12 studiepunten van post-propedeusevakken. In totaal heeft zij hiermee 52 studiepunten uit de propedeuse fase gehaald, zodat zij niet voldeed aan de studievoortgangsnorm van 60. Evenmin voldeed zij aan de studievoortgangsnorm dat zij in het studiejaar 49 studiepunten, met inbegrip van studiepunten van post-propedeuse vakken, gehaald moest hebben. Gelet hierop heeft de directeur aan appellante een BNSA verstrekt. Appellante heeft in reactie op de BNSA naar voren gebracht dat sprake was van persoonlijke omstandigheden die het niet halen van de studievoortgangsnorm verklaren. Volgens appellante heeft de medische situatie van haar moeder een grote impact op haar gehad. Zij wijst erop dat een psycholoog heeft geconstateerd dat zij aan een ernstige depressie lijdt.

2.3. Het CBE heeft, in navolging van de directeur, gesteld dat weliswaar sprake is van persoonlijke omstandigheden die van invloed zijn geweest op de studieprestaties van appellante, maar dat van een logisch en eenduidig verband tussen de behaalde studieresultaten en deze persoonlijke omstandigheden niet, althans niet genoegzaam, is gebleken. Hierbij heeft het CBE erop gewezen dat ook omstandigheden zoals de studiehouding en het in staat zijn om te studeren, door middel van het volgen van onderwijs en het afleggen van tentamens, betrokken moeten worden bij de afweging. Voorts heeft appellante volgens het CBE de voor haar relevante belemmeringen niet tijdig gesignaleerd en de opleiding niet betrokken bij haar situatie. Het CBE heeft hierbij erop gewezen dat het op de weg van appellante had gelegen om tijdig met de studentendecaan contact te zoeken teneinde via die weg de instelling in de gelegenheid te stellen tijdig maatregelen te treffen om eventuele nadelige gevolgen voor de studievoortgang zoveel mogelijk te beperken of tegen te gaan.

2.4. Appellante kan zich niet verenigen met de handhaving door het CBE van het door de directeur gegeven BNSA. Appellante voert aan dat er geen BNSA meer aan haar kan worden gegeven, omdat de directeur aan het einde van haar eerste studiejaar geen studieadvies heeft gegeven en ook niet expliciet heeft besloten of bericht dat het geven van een studieadvies wordt uitgesteld.

2.4.1. Hoewel appellante terecht naar voren brengt dat niet is gebleken dat een besluit tot uitstel van het studieadvies aan appellante is verzonden, staat wel vast dat zij in haar tweede studiejaar vakken heeft gevolgd. Zij wist dus dat zij mocht doorgaan met haar studie. Verder leidt het College uit de nadere stukken, die verweerder na de zitting heeft overgelegd, af dat appellante expliciet op de hoogte is gesteld geweest van de omstandigheid dat in 2017 het geven van een studieadvies in het eerste jaar was uitgesteld. Zo staat aan een van de zijde van de instelling aan appellante verzonden e-mailbericht van 26 juli 2017 het volgende: "Dat je nu mag doorgaan betekent wel dat je het komende jaar minimaal 48 ects moet halen [...]". Onder deze omstandigheden stond artikel 7.8b van de WHW op zichzelf niet in de weg aan het geven van een BNSA aan appellante aan het einde van haar tweede studiejaar een BNSA. Dit betoog faalt.

2.5. Verder voert appellante aan dat het CBE een onjuiste betekenis heeft toegekend aan haar persoonlijke omstandigheden. Appellante wijst erop dat de studentendecanen en de studieadviseur in het kader van de procedure bij het CBE adviezen hebben uitgebracht die ertoe strekken dat er sprake is van een causaal verband tussen haar persoonlijke omstandigheden en het niet behaald hebben van de studievoortgangsnorm. Volgens appellante heeft het CBE niet onderkend dat de directeur zonder deugdelijke motivering is voorbijgegaan aan deze, voor haar gunstige adviezen.

2.5.1. Het College overweegt, met verwijzing naar de uitspraak van 16 mei 2018 in zaaknummer 2017/209 (www.cbho.nl), dat het niet aan een studente is om het causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en het niet behaald hebben van de benodigde studiepunten aan te tonen. Voldoende is de gestelde omstandigheden aan te tonen en aannemelijk te maken dat die omstandigheden de studieresultaten nadelig hebben beïnvloed. Het is vervolgens aan verweerder om te motiveren waarom desondanks een causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en het niet hebben behaald van de benodigde studiepunten ontbreekt.

2.6. Het College overweegt dat appellante haar omstandigheden wat het tweede jaar betreft weliswaar laat heeft gemeld bij de opleiding, maar dat betekent niet zonder meer dat de directeur met die relevante omstandigheden geen rekening behoeft te houden, ook in het licht van de voorgeschiedenis in dit geval van een uitgesteld advies in het eerste studiejaar. Bovendien zijn de studentendecanen ondanks de late melding in staat geweest om - voor appellante gunstige - adviezen over het oorzakelijk verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet halen van de studievoortgangsnorm te geven. In hun advies stellen de studentendecanen een oorzakelijk verband te zien tussen de bijzondere omstandigheden aan de kant van appellante en de studievoortgang. Verder heeft ook de studieadviseur een advies gegeven, waarin is vermeld dat zij het intrekken van het BNSA adviseert. Het College stelt vast dat het CBE, in navolging van de directeur, het bestaan van de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden, te weten een ernstige depressie, als zodanig niet heeft betwist. Het College acht aannemelijk dat deze ernstige depressie de studieresultaten van appellante nadelig heeft beïnvloed. Gelet op de bovenvermelde uitspraak van 16 mei 2018 is het onder deze omstandigheden niet aan appellante om het causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en het niet behaald hebben van de benodigde studiepunten aan te tonen, maar aan verweerder om te motiveren waarom desondanks een causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en het niet hebben behaald van de benodigde studiepunten ontbreekt. Naar het oordeel van het College is verweerder daar niet in geslaagd. Weliswaar heeft verweerder gewezen op de studiehouding en afwezigheid van appellante, maar appellante heeft adequaat weerlegd dat die de studieachterstand zouden verklaren. Zij heeft toegelicht dat zij mede op advies van de studentendecanen zich in het tweede jaar heeft gericht op het halen van eerstejaars vakken. De eerstejaars vakken die appellante nog moest halen waren echter aan de orde in de latere periode van het studiejaar, juist toen zij te kampen had met een ernstige depressie. Dit betoog slaagt.

2.7. Het beroep is gegrond. De beslissing van 31 oktober 2018 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, dient ervan te worden uitgegaan dat een causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden van appellante en het niet hebben behaald van de benodigde studiepunten niet ontbreekt. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde administratief beroep gegrond verklaren, het door de directeur gegeven BNSA vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van het CBE.

2.8. Het CBE dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Rotterdam van 31 oktober 2018;
- III. verklaart het door [REDACTED] bij het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Rotterdam ingestelde administratief beroep gegrond;
- IV. vernietigt de beslissing van 30 augustus 2018 van de directeur van de Rotterdam Business School van de Hogeschool Rotterdam waarbij aan [REDACTED] een bindend negatief studieadvies is gegeven voor de opleiding "Trade Management for Asia";
- V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 31 oktober 2018;
- VI. veroordeelt het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Rotterdam tot vergoeding van bij [REDACTED] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.304 (zegge: tweeduizenddriehonderdenvier euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VII. gelast dat het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Rotterdam het door [REDACTED] betaalde griffierecht van € 46,00 (zegge: zesenzeventig euro) aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. H.G. Lubberdink en mr. A.J.C. de Moor-van Vugt, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, als secretaris.

w.g. H. Troostwijk
voorzitter

w.g. M.L.M. van Loo
wnd. secretaris.

Uitgesproken in het openbaar op 18 april 2019

Verzonden: 18 april 2019

ALS ORIGINEEL TE BESCHOUWEN

C B
H O

Voor eenkluidend afschrift:
de secretaris van het College van Beroep
voor het Hoger Onderwijs